

Sygn. akt IV KZ 59/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **R. M.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 grudnia 2016 r.,

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 31 sierpnia 2016 r., sygn. akt VI Ka (...),

w przedmiocie przywrócenia terminu do uzupełnienia braku formalnego wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Skazany R. M. oraz jego obrońca wystąpili z wnioskami o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 26 stycznia 2016 r., sygn. akt VI Ka (...). Wobec uznania, że wniosek skazanego jest dotknięty brakiem formalnym, zarządzeniem z dnia 27 stycznia 2016 r. wezwano go do jego uzupełnienia przez wskazanie, czy wniosek dotyczy całości wyroku, czy jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu – w terminie 7 dni pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku. W zakreślonym terminie skazany wspomnianego braku nie uzupełnił, wobec czego zarządzeniem z dnia 9 marca 2016 r. Przewodniczący VI Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w G. odmówił przyjęcia wniosku, a we wniesionym na tę decyzję zażaleniu skazany podniósł, że wprowadzie po terminie, ale skierował do Sądu pismo usuwające brak

wniosku i wskazując na przyczyny zwłoki, zwrócił się o jego przyjęcie. Istotnie, do akt sprawy dołączono pismo R. M. przyjęte w biurze podawczym Sądu w dniu 9 marca 2016 r., jednak, co wynika z naniesionej na piśmie adnotacji, wpłynęło ono do Wydziału po wydaniu wspomnianego zarządzenia.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 1 czerwca 2016 r., IV KZ 32/16, uchylił zaskarżone zarządzenie i sprawę w przedmiocie wniosku o sporządzenie wyroku Sądu odwoławczego przekazał do ponownego rozpoznania, zalecając wszczęcie procedury w przedmiocie przywrócenia terminu do uzupełnienia braku formalnego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku..

Sąd Okręgowy w G., procedując „w przedmiocie przywrócenia terminu do uzupełnienia braku formalnego wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku”, postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2016 r., sygn. akt VI Ka (...), na podstawie art. 126 § 1 k.p.k. odmówił przywrócenia R. M. wspomnianego terminu. W uzasadnieniu wskazał, że określony skazanemu termin do uzupełnienia braku formalnego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w G. nie ma charakteru zawitego, a więc nie podlega przywrócenia. Dodatkowo Sąd zauważył, że nawet gdyby przyjąć w tym względzie odmienny pogląd, w orzecznictwie odosobniony, to R. M. nie dochował siedmiodniowego terminu do złożenia wniosku o ewentualne przywrócenie terminu do uzupełnienia braku wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Zarządzenie z dnia 27 stycznia 2016 r. odebrał bowiem 15 lutego, z przedstawionej przez niego dokumentacji medycznej wynika, że chorował do 24 lutego 2016 r., a wniosek o „przyjęcie (...) pisma po terminie” nadał dopiero w dniu 7 marca 2016 r. Na końcu nadmieniono, że skuteczny wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku złożył reprezentujący interesy skazanego jego obrońca.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł skazany R. M.. Wywodził, że Sąd błędnie przyjął, iż w czasie choroby i po niej miał możliwość nadać w terminie pismo uzupełniające brak wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Otrzymywał bowiem dziennie około 30-40 listów urzędowych, „a ich ilość rosła, mając na uwadze około 3000 postępowań z moim udziałem na biegu”. Na kierowaną do niego korespondencję zaczął odpisywać „rytmicznie” po ustaniu choroby, poczynając od pism wcześniej otrzymanych, lecz wobec natłoku

korrespondencji („w czasie tego odpisywania wpływały kolejne dziesiątki listów”), nadto wobec konieczności sprawowania opieki nad chorym synem, pismo do Sądu Okręgowego w G. nadał „w możliwie najszybszym terminie”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Chociaż skazany nie podał, jakiej decyzji oczekuje od organu, do którego skierował zażalenie, wypada przyjąć, że jego intencją jest doprowadzenie do zmiany, względnie uchylenia zaskarżonego zarządzenia. Taka decyzja zapaść nie może, bowiem Sąd Okręgowy w G. zajął trafne stanowisko w przedmiotowej sprawie. Stosując zaleconą mu procedurę zwrócił uwagę, że określony w art. 120 § 1 (omyłkowo wymienił § 2) k.p.k. siedmiodniowy termin do uzupełnienia braku formalnego pisma procesowego, w tym wypadku wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, nie ma charakteru zawitego, przy czym swoje stanowisko wsparł bogatym orzecznictwem, w tym Sądu Najwyższego. W konsekwencji słusznie przyjął, że wspomniany termin nie podlega przywróceniu, jako że art. 126 k.p.k. przywracania terminów innych niż zawite mnie przewiduje. Do tej, zasadniczej argumentacji Sądu skarżący w żaden sposób nie nawiązał, poprzestając na tłumaczeniu, dlaczego nie dotrzymał terminu do usunięcia braku wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku. W sytuacji, gdy nie ma możliwości przywrócenia terminu tłumaczenie to jest bez znaczenia, zatem jedynie na marginesie można wspomnieć, że zainicjowanie przez skazanego bardzo wielu urzędowych postępowań trudno uznać za powód należycie tłumaczący niedotrzymanie obowiązujących w tych postępowaniach terminów. Nadto skarżący powinien zadbać o to, by nie doszło do uchybienia terminom zwłaszcza w tych sprawach, które dotyczą jego najbardziej żywotnych interesów. Niewątpliwie należy do nich sprawa karna, wobec czego, mając świadomość wydanego wyroku i jego następstw, skazany w pierwszej kolejności powinien spełnić skierowane do niego wezwanie, z czym wiązało się niepracochłonne sporządzenie i wysłanie jednozdaniowego pisma. Jest jednak faktem, że popełnione przez skazanego zaniechanie nie powinno powodować dla niego żadnych dotkliwych następstw, bowiem, jak to odnotował Sąd Okręgowy, skuteczny wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku złożył jego obrońca z wyboru. Tenże wywiódł następnie kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.